

inräknas i kostnadsunderlaget för beräkning av statsbidrag till vägunderhåll, må med anlitande av statens automobilskattemedelsfond till vederbörande vägdistrikt i mån av arbetets fortgång utbetala högst det belopp, varmed vägdistriktet under påföljande år skall på grund av nämnda arbete tillgodoföras statsbidrag till vägunderhåll; skolande sålunda förskottsvis utbetalat belopp ersättas i samband med utanordnandet av vägdistriktet nämnda år tillkommande statsbidrag till vägunderhåll.

Stockholm den 21 mars 1934.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 112.

Godkänd av första kammaren den 21 mars 1934.

Godkänd av andra kammaren den 21 mars 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för fortsättande av Dals-Eds—Rölönda elektriska distributionsförenings u. p. a. verksamhet.

(Statsutskottets utlåtande nr 45.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 16 februari 1934 avlåten proposition, nr 147, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva att den av Dals-Eds—Rölönda elektriska distributionsförening u. p. a. bedrivna verksamheten med produktion och distribution av elektrisk energi må, i huvudsaklig överensstämmelse med vad av departementschefen förordats, av vattenfallsstyrelsen övertagas genom en för ändamålet bildad ny ekonomisk förening; samt att av reservationsanslaget till distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten vid statens kraftverk må för att möjliggöra fortsättandet av nämnda verksamhet användas ett belopp av högst 140,000 kronor.

Med hänsyn bland annat till de betydande försträckningar av statsmedel, som ägt rum till Dals-Eds—Rölönda elektriska distributionsförening u. p. a. och varav för närvarande cirka 430,000 kronor återstå oguldna, synes det motiverat, att staten träder emellan för genomförandet av en rekonstruktion av företaget. Rekonstruktionen avser bland annat att säkerställa återbetalningen av föreningens skulder till statsverket. Vad departementschefen i propositionen förordat har ej givit riksdagen anledning till erinran.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen medgivit,

dels att den av Dals-Eds—Rölönda elektriska distributionsförening u. p. a. bedrivna verksamheten med produktion och distribution av elektrisk energi må, i huvudsaklig överensstämmelse med vad av departementschefen i stats-

rådsprotokollet över kommunikationsärenden den 16 februari 1934 förordats, av vattenfallsstyrelsen övertagas genom en för ändamålet bildad ny ekonomisk förening;

dels ock att av reservationsanslaget till distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten vid statens kraftverk må för att möjliggöra fortsättandet av nämnda verksamhet användas ett belopp av högst 140,000 kronor.

Stockholm den 21 mars 1934.

Med undersätlig vördnad.

Nr 113.

Godkänd av första kammaren den 21 mars 1934.

Godkänd av andra kammaren den 21 mars 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lån till föreningen för skidlöpningens främjande i Sverige för utbyggnad av turiststationen Högfjället vid Storlien m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 46.)

Till Konungen.

I en den 1 februari 1934 till riksdagen avlåten proposition, nr 104, har Kungl. Maj:t, under återopande av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att i huvudsaklig överensstämmelse med vad av departementschefen anförts och i enlighet med de närmare bestämmelser, som av Kungl. Maj:t meddelas, må *dels* till föreningen för skidlöpningens främjande i Sverige för utbyggnad av turiststationen Högfjället vid Storlien av statens järnvägars rörelsemedel lämnas ett lån av 350,000 kronor, *dels ock* under den tid, amorteringen av sagda lån pågår, till annuitetens bestridande tillskjutas ett årligt bidrag av högst 10,500 kronor, att utgå av statens järnvägars trafikmedel.

Tvekan kan visserligen hysas om lämpligheten av att statens järnvägars rörelsemedel investeras i ett företag sådant som det här avsedda, vilket närmast är med hotellrörelse likartat utan att dock vara jämförligt med de å vissa övernattningsstationer befintliga, av statens järnvägar ägda järnvägs-hotellen. Såsom förmedlare av en alltjämt växande turistrafik på Storlien måste dock statsbanorna hava ett direkt intresse av att goda inkvarteringsförhållanden råda därstädes, och även i övrigt kunna omständigheterna i detta fall betraktas vara av sådan undantagsmässig natur att betänkligheterna böra få vika.

Enligt vad som vitsordats äro logimöjligheterna i Storlien nu ytterst otillräckliga, vilket medfört att en sådan nödfallsutväg som logering i sovagnar i avsevärd utsträckning måste anlitas. Då det gällt att finna utvägar till dessa